

Sygn. akt IV KZ 49/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. A.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 grudnia 2021 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 października 2021 r., sygn. akt VII Ka (...),

w przedmiocie odmowy przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 września 2021 r., sygn. akt VII Ka (...)

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wydanym w dniu 29 października 2021 r. postanowieniem Sąd Okręgowy w B. nie uwzględnił wniosku M. A. o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tegoż Sądu z dnia 28 września 2021 r.

Na postanowienie to zażalenie w terminie złożył skazany, zaskarżając je w całości. Zarzucił mu rażącą obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., która miała wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne i nieuzasadnione przyjęcie przez Sąd, iż skazany nie wykazał, iż stan zdrowia uniemożliwił mu terminowe złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku zapadłego przed tut. Sądem Okręgowym. Takich podstaw nie dostarcza przedłożone przez niego zaświadczenie lekarskie, z którego wynika, iż od

11.10.2021 r. był on hospitalizowany, brak bowiem potwierdzenia, iż w terminie złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, tj. 29.09.2021 r. do 5.10.21 r. ze względu na stan zdrowia nie mógł on dokonać wskazanej czynności procesowej. Co więcej z akt sprawy wynika, iż skazany w dniu 30.09.2021 r. sporządził wniosek o wykonanie kserokopii z akt sprawy (k. 220) przedłożony do Sądu w tym samym dniu, kolejno w dniu 4.10.2021 r. złożył wniosek o udostępnienie akt sprawy do wglądu (k. 223), a w dniu 6.10.2021 r. zapoznał się w sądzie z aktami sprawy (224). Po wydaniu wyroku skazany nie zaprzestał więc aktywności procesowej, składając w okresie kiedy biegł termin do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku różne wnioski, a w dniu 6.10.2021 r. w sądzie zapoznał się z aktami sprawy, co dowodzi, iż stan zdrowia nie stanowił przeszkody do dokonania uchybionej czynności, podczas gdy w przedmiotowej sprawie niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn niezależnych od niego, spowodowanych zatrważającym stanem zdrowia, co udokumentowano złożonym zaświadczeniem z dnia 12.10.2021 r. o pobycie w szpitalu. Skarżący podkreślił przy tym, że nie jest podmiotem profesjonalnym, w przeciwieństwie do swego obrońcy, któremu w pełni zaufał i był przekonany, że złoży on wniosek o doręczenie przedmiotowego wyroku wraz z uzasadnieniem i w przewidzianym terminie zaskarży wyrok. W efekcie tak istotne zaniechanie obrońcy nie może rodzić po stronie skazanego negatywnych konsekwencji prawnych.

W konkluzji skarżący wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest całkowicie bezzasadne i jako takie nie mogło zostać uwzględnione.

Przekonująco wywiódł bowiem Sąd Okręgowy, że z przedstawionego przez skazanego zaświadczenia lekarskiego wynika jedynie, że od 11.10.2021 r. był on hospitalizowany, natomiast nie potwierdza ono, iż w terminie złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, tj. od 29.09.2021 r. do 5.10.2021 r. ze względu na stan

zdrowia skarżący nie mógł dokonać wskazanej czynności procesowej. Trafnie przy tym Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na aktywność procesową M. A., jak choćby złożenie w dniu 30 września 2021 r. wniosku o wykonanie kserokopii akt (k. 220) czy też – w dniu 4 października 2021 r. - wniosku o udostępnienie akt do wglądu (k. 223), z którymi M. A. zapoznał się w dniu 6 października 2021 r. (k. 224). W tym stanie sprawy twierdzenia więc skarżącego, że z przyczyn od niego niezależnych, spowodowanych „zatrważającym stanem zdrowia”, udokumentowanym zaświadczeniem lekarskim, nie mógł dokonać czynności w terminie, w żadnym razie przekonywać nie mogą.

Podobnie ocenić trzeba wskazywanie obecnie w zażaleniu na przekonanie skazanego, że wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku złoży jego obrońca. Skoro zaś tak się nie stało, to okoliczność ta nie może rodzić negatywnych konsekwencji po stronie M. A..

Wprawdzie utrwalone jest już w orzecznictwie stanowisko, że zaniechanie obrońcy nie może wywołać negatywnych konsekwencji po stronie oskarżonego i zasadniczo powinno skutkować przywróceniem stronie terminu na dokonanie czynności w trybie art. 126 § 1 k.p.k. Rzecz jednak w tym, że uwzględnić należy realia niniejszej sprawy. Otóż, w swoim wniosku o przywrócenie terminu skazany powoływał się jedynie na dolegliwości neurologiczne, w tym bóle głowy, uniemożliwiające mu jakoby dokonanie czynności w terminie (k. 237). Nie wskazywał bynajmniej na okoliczność, że wniosek ten miał składać obrońca z wyboru skazanego i tego zaniechał. Na okoliczność tę głośłownie powołuje się dopiero we wniesionym zażaleniu, gdy pierwotne odwoływanie się do względów natury zdrowotnej jako powodów przywrócenia terminu nie przyniosło zakładanego rezultatu. Tym samym, postąpienie to nie może okazać się przekonujące. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że to właśnie rolą wnioskującego o przywrócenie terminu jest wykazanie, że czynności nie mógł dokonać w terminie z uwagi na wystąpienie przyczyny od niego niezależnej w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. Tylko wówczas dopuszczalne byłoby przywrócenie skazanemu niedochowanego terminu zawitego. Z powołanych wyżej względów w ocenie Sądu Najwyższego skarżący nie zdołał jednak tego skutecznie uczynić. W konsekwencji,

przyjąć trzeba, że w pełni zasadnie odmówiono mu przywrócenia wskazanego wcześniej terminu. Dlatego też, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.